

Pištoliar

JAROSLAV KURACINA (43) je podnikateľ s jasným politickým názorom a od nuly vybudoval špičkovú firmu. Vlastní spoločnosť Grand Power, ktorá vyrába v Slovenskej Ľupči pri Banskej Bystrici pištole vyvážené do 70 krajín sveta.

Ste podnikateľ, vyrábate zbrane, ale angažovali ste sa aj politicky. Najskôr ste volili SDK, boli ste v Smere, v SaS a v krajských voľbách ste volili Kotlebu. Prečo taká húpačka?

V SaS som nebol, sympatizoval som s nimi. Nie sú mi ľahostajné verejné veci, nie je mi jedno, ako sa u nás žije. Neustále sa snažím, možno naivne, nájsť niečo, čo by krajinu posunulo dopredu.

Kedy ste vstúpili do Smeru?

Ešte v roku 2000. Vtedy to bol Smer – tretia cesta, liberálna strana, ktorej hlavné motto bolo vymožitelnosť práva. Keď som videl, kam všetko smeruje, že vymožitelnosť práva je nula-nula-nič alebo je iba pre vyvolených, zo Smeru som odišiel. Neskôr som stretol predsedu SaS Sulíka v Banskej Bystrici, keď zbieral podpisy. Nahovoril ma, aby som skúsil kandidovať za ich stranu na poslanca VÚC. Nestal som sa ním, neskôr som kandidoval do mestského zastupiteľstva sám za seba a zvolili ma. Vtedy som si povedal, že už neprepožičiam meno žiadnej politickej strane, lebo šplhať sa po mójom chrbte je im veľmi pohodlné. SaS sa vyprofilovala, možno z nich niečo bude, teraz však nevidím žiadnu stranu, ktorá by mohla spasit Slovensko.

Prečo ste v predchádzajúcich voľbách predsedu VÚC hlasovali za Mariana Kotlebu, keď ide o človeka, ktorého by v inej krajine možno vytlačili na okraj?

Lebo boli iba dve možnosti – buď by som dal hlas Maňkovi zo Smeru, alebo Kotlebovi. Nebu-

dem sa teraz tváriť, že som ho nevolil. Áno, priznávam, volil som ho, aby som nemusel voliť Smer. Kotlebu volilo vyše 70-tisíc ľudí a mnohí rozmýšľali ako ja.

Čo keby stál namiesto Kotlebu proti Maňkovi niekto iný?

Tak volím iného, len nie smeráka.

Kotleba vám je sympatický?

Antipatiu voči nemu nemám, ale je príliš zaťatý, napríklad pri eurofondoch, ktoré nechce. Aj podľa mňa eurofondy deformujú trh, ale keď ich už máme, mali by sme ich použiť. V Banskej Bystrici vám plno ľudí povie, že radšej bude voliť Kotlebu, ako by mali dať hlas predstaviteľovi strany, ktorá sa dostane do vlády a je schopná kupovať za 1 500 eur veci, ktoré stoja 500 eur, a zvyšok si „odlievať“. Koho by ste si vybrali vy? Radšej predstaviteľa strany, ktorá vraví, že chce sociálny štát, že chce, aby sa ľudia mali dobre, dá desať eur dôchodcovi do jedného vrečka a z druhého mu vytiahne sto?

Pred pár týždňami médiá prišli na to, že Kotleba si dáva od zamestnancov úradu, ktorých dosadil do funkcie, posielal na účet peniaze.

To robí každá politická strana. Keď som bol v Smere a rozhodovalo sa o kandidátke do mestského zastupiteľstva, ten, kto na nej chcel byť, musel poslať peniaze

FOTO: PETER BRENKUS

strane. Ak Kotlebovi posielajú peniaze na súkromný účet, je to nešťastné riešenie. Podľa mňa však v tomto nie je o nič horšie než jeho predchodcovia.

Vy ste Smeru nikdy dali peniaze ako sponzor?

Dával som niečo.

Kolko?

To je jedno. Povedzme, že som platil niečo ako dobrovoľne zvýšené členské. Asi som prílišný idealista. Keď Smer vznikol, naozaj som si myslel, že pôjde o stranu, ktorá bude riešiť vymožitelnosť práva, ktorá Slovensku chýba najviac. Máme dobré zákony, len niet toho, kto by ich vymáhal. Keby zákony platili dôsledne, množstvo ľudí zo všetkých vlád by sedelo v base za poškodenie pri správe cudzieho majetku a za rozvracanie republiky. Veď paragrafy v zákonoch sú – kto poškodzuje ekonomické záujmy Slovenskej republiky, dopúšťa sa trestného činu. Ako inak sa dajú nazvať predražené obsta-

rávania ako poškodením ekonomiky?

Vašou záľubou sú zbrane a zároveň je to aj vaše živobytie – vyrábate ich. Ako ste k nim prišli?

Starý otec bol dôstojník armády slovenského štátu a po vyhlásení SNP sa k nemu s čatou prihlásil. Po potlačení ustúpil do hôr, dobojoval vojnu v lesoch. Keď boli neskôr v päťdesiatych rokoch monsterprocesy, zatkli ho. Jeho spolubojovníka Žingora komunisti obesili, onedlho však Stalin stihol zomrieť. Nastalo chvíľkové oteplenie a starý otec sa vrátil domov. Ako odškodné dostal funkciu trénera strelcov vo Zväzarme. Ja som ako dieťa obdivoval jeho zbrane, bol som fascinovaný tou technikou. Strielanie a robenie rachoty dodnes nepotrebujem ku šťastiu, ide mi o to, ako je technika poskladaná, ako funguje.

Zbrane ste aj študovali?

Áno, po strednej škole som išiel na Vojenskú akadémiu do Brna

STRANY A VLÁDY FUNGUJÚ AKO ORGANIZOVANÉ ZLOČINECKÉ SKUPINY, KTORÝCH CIEĽOM JE ZMOGNENIE SA PEŇAZÍ

Väčšina slovenských podnikateľov od štátu nepocituje podporu.

Strieľajú z vašich pištoľí aj zahraniční športovci?

Áno, z mnohých krajín. Máme napríklad strelca, ktorý tento rok vyhral majstrovstvá Afriky, v zámorí z nich strieľa trebárs Jonny Sniezek, mladý chalan, ktorý vyhral majstrovstvá Kanady. Ale už pomaly strácam prehľad o detailoch, neviem o všetkých strelcoch. V minulosti som chcel vedieť o všetkom vo firme, teraz som sa naučil delegovať povinnosti a práva medzi ďalších zamestnancov. Potom mám čas kresliť nové návrhy.

Ne vyrábate však len športové zbrane, v ponuke máte aj služobné a civilné a tie sa rozhodne nepoužívajú na šport.

Vyrábame 30 modelov pištoľí...
... keď sme boli vo vašej továrni, jeden zamestnanec hovoril, že 31 modelov.

Tak 31, ja to už ani nerátam. Nakreslím pištoľ, urobím model v počítači, dám ho konštruktérom, ktorí pripravia výrobné výkresy. Každú zbraň, ktorú sme kedy vyrobili, som navrhol ja. Prvú pištoľ som si kedysi ešte ako vojak nakreslil na štvorcový milimetrový papier.

Kde ste ako vojak slúžili?

V tretej výzbrojnej a piatej muničnej základni v Martine a Novákoch. Chodili sme aj do služieb dozorného. V službe sme museli byť 24 hodín na vrátnici útvaru. Tam človek len sedí a čaká, či niečo. Keďže jedna služba za druhou dlho-dlho nič, tak si človek vezme papier a začne si kresliť, napríklad kvietky. A ja som si začal skicovať pištoľ, akú by som chcel mať ako vojak. Kolegovia sa mi smiali, že Picasso, abstraktné malby. Mávol som rukou a kreslil ďalej. Moji rodičia bývajú v Banskej Bystrici a vtedy sa patentový úrad presťahoval do domu oproti nim. Keď sme mali voľno, moji rovesníci vymetali bary, ja som chodil do patentového úradu do študovne a bavilo ma to.

Čo ste tam robili?

Prehŕňal som sa v stósoch patentových spisov a pozeral, čo už bolo vymyslené. Aby som nevymýšľal to, čo existuje. Keď som mal jednu zo služieb dozor-

ného, prišiel sa na útvár pozrieť plukovník Jozef Tuček. Na stole som mal rozložené skice. On potreboval použiť vojenskú linku, tak prišiel ku mne a zavolať si. Pozeral na výkresy, čo to je, tak sme začali debatovať o zbraniach. Tým všetko zhaslo. Medzitým sa Jozef Tuček stal poradcom ministra obrany a asi o pol roka mi volali zo štábu, že mám hneď telefonovať na ministerstvo. Zavolať si ma Tuček, že v Považských strojárňach pripravujú projekt pištole určenej pre slovenskú armádu a políciu, či by som nepriniesol výkresy a skice. Vzal som aj patentovú prihlášku, ktorú som už mal podanú, a v strojárňach môj návrh zaujal.

Aj podľa vašich výkresov vyrobili zbraň?

Áno, urobili funkčný vzor. Hneď som dostal ponuku, aby som odišiel z armády a zamestnal sa u nich. Tak som z armády odišiel, robil som v strojárňach, ale divoké roky privatizácie začali „žať úrodu“, firma skrachovala. Oстал som na ulici. Išiel som do Brna, kde ma zamestnala zbrojovka, ale tam to tiež išlo po privatizácii „do smútku“. A zasa ulica, rozmýšľanie, či ísť do zbrojovky v Uherskom Brode, alebo skúsiť podnikáť. Lenže na podnikanie som nemal financie.

Banky peniaze nedali?

Vysmiali ma. Žiadal som o úver, ale ako záruku chceli nehnuteľ-

nosť. Tú som nemal, predložil som im patent. Odporučili mi, aby som si patentom utrel... viete čo. Neostávalo nič iné, ako prosiť o pomoc kamarátov, tí mi požičali. Urobil som si biznisplán, podľa ktorého som si chcel objednávať od iných firiem výrobu súčiastok a v kancelárii som chcel montovať 50 pištoľí mesačne. Na jednej by som zarobil tisíc korún, čo by mi pokrylo nájom, splátky dlhu a zostalo by mi pár drobných.

Bol to reálny biznisplán?

Bol. Dopadol tak, že dnes vyrábam 2-tisíc pištoľí mesačne, zamestnávam 107 ľudí a nemusím si prenajímať priestory, lebo mám svoju továreň.

Do koľkých krajín vyvážate pištole?

Okolo 70 krajín, presnejšie číslo by vám však povedali moji obchodníci. Väčšina je pre športových strelcov a civilný trh, ale niekoľko tisíc služobných pištoľí sme dodali pre políciu a armádu v afrických štátoch, niečo pre Thajsko, pre guatemalskú armádu, v USA používajú naše pištole niektoré šerifské úrady. **Zbrane existovali, odkedy existujú ľudia, ale predstava, o koľko by bol svet bezpečnejší, keby v súčasnosti zbrane neboli, je lákavá. Pre vás nie?**

Ozbrojená spoločnosť je slušná spoločnosť. Keď prídete v USA do Texasu, udrie vám do očí, že všetci sa na vás až podozrivo →

V továrni Grand Power vyrábajú dvetisíc pištoľí mesačne.

FOTO: PETER BRENKUS

„Aj keby sme tender vyhrali, kúpili by od nás trebárs päť pištoľí a tisíce by kúpili napríklad od firmy, ktorá v tendri skončila na treťom mieste.“

→ usmievajú. Texasan ide do reštaurácie, zaparkuje auto a nezamkne ho. Prejdete v supermarkete okolo chlapa tak, že kráčate bližšie než pol metra od neho, a začne sa veľmi ospravedlňovať, pýta sa, či je všetko okej. Pýtal som sa známeho z Texasu, prečo sú takí. Usmial sa a povedal – skús byť drzý na niekoho, kto je určite ozbrojený. Tam má zbrane naozaj každý.

V Rusku má tiež zbrane veľa ľudí a akí sú Rusi, aká je tam divočina. Na videoseveroch sa dajú nájsť nahrávky niektorých Rusov, ktorým stačí, že majú konflikt v doprave, a hneď vyskakujú z auta s pištoľou v ruke.

Nesúhlasím. V Rusku je nemožné legálne nosiť zbraň na sebaobranu. Tí z vidieť ich majú nelegálne. Pointa je, že ak má zbraň len niekto, cíti sa sebavedomejšie a dovoľuje si. Ale ak ju má väčšina ľudí, tak ani v alkoholickom opojení v krčme neuvažuje nad jej použitím. Vie, že v krčme je ďalších desať chlapov, ktorý by ho umravnil. V Texase sa ľudia kontrolujú navzájom a majú nízku kriminalitu. V Chicagu v štáte Illinois môžu mať ľudia strelnú zbraň doma, ale nemôžu ju nosiť a majú 5-krát vyššiu kriminalitu než v Texase.

Hovoríte argumenty z pohľadu výrobcu zbraní, iní ľudia by možno mali odlišný argument, prečo nešíriť zbrane. Vy ako výrobca ste za to, aby sa dostalo medzi ľudí viac zbraní?

Legálne zbrane vydané na základe skúšok, pri ktorých človek preukáže odbornú, zdravotnú spôsobilosť a znalosti zákonov, by sa podľa mňa rozhodne mali šíriť viac. A to nehovorím ako výrobca.

V továrni v Slovenskej Ľupči zamestnáva Jaroslav Kuracina 107 ľudí.

Prečo by sa mali šíriť?

Požičiam si bonmot jedného Texasana: „Nosím zbraň preto, lebo nosiť policajta je priťažké.“ Európa žije masakrom vo Francúzsku, kde vystrelali redakciu satirického časopisu Charlie Hebdo. Predstavte si, že by boli v redakcii ľudia, ktorí majú so sebou strelné zbrane. Obetí by bolo podľa mňa menej. Ale opakujem, že je nevyhnutná odborná spôsobilosť ľudí, ktorí by nosili zbrane. Aby so zbraňou nenarabali napríklad tak, že by sa k nej dostali deti. Keby bolo medzi odborné a zdravotne spôsobilými ľuďmi viac zbraní, myslím, že by sme sa cítili bezpečnejšie.

Narazili by sme na problém novej korupcie alebo kamarátskych vzťahov - kde je zaručené, že pri väčšom množstve skúšok by niekto nepodplatil skúšobnú komisiu a tá by mu dala pečiatku so súhlasom na zbraň aj bez toho, aby naozaj preukázal psychický stav a odbornosť?

Musel by podplatiť lekára, minimálne trochu policajtov, prokurátora a pracovníka mestského úradu. Všetci z nich

musia dať súhlasné stanovisko. Podplatiť ich všetkých už nie je také jednoduché.

Nedávno vyšla správa, že v USA našlo dvojročné dieťa pištoľ a zastrelilo svoju matku. Čo na to hovoríte?

Nie je to vina dieťaťa. Je to jednoznačne vina matky, ktorá hrubo zanedbala základné bezpečnostné pravidlá.

V zámorí sa tiež stáva, že školáci vezmú zbraň a vystrelia spolužiakov. Keby zbraň nemali, neurobili by to.

Nesúhlasím s vami. V Číne a v Japonsku je najprísnejšia prohibícia strelných zbraní. Nebráni to však tomu, aby sa tam pravidelne diali masakre nožmi či mačetami. Len západné médiá o nich málo, ak vôbec, informujú, pretože nie je zaujímavé, že v Japonsku študent v amoku dopíchal 6 spolužiakov. Veľmi podobná situácia je aj vo Veľkej Británii, kde sú rovnako strelné zbrane zakázané. Od začiatku platnosti tohto zákazu v Británii vyskočila násilná kriminalita 5- až 6-násobne. Ak sa niečo takéto stane, je to zase vina spoločnosti, rodičov a najbližšieho

okolía, pretože nevenovali ani len základnú pozornosť deťom, ktoré sa stali útočníkmi.

Áké pištole sa vyrábajú u nás? Iba naše.

Nemajú tu Rakúšania alebo Česi nejaké pobočky?

Pokiaľ viem, tak nie. Ak tvrdia, že majú, je to podľa mňa iba marketingový ťah, maximálne majú nejakú malú montáž.

Reálne sme jediný slovenský výrobca, ktorý tu zamestnáva ľudí a z kusa železa skutočne spraví nejaký výrobok.

Áký máte pocit, keď víete, že vaša zbraň niekoho zabila? Nemáte výčitky?

Našimi zbraňami boli zabití ľudia. Ak by som mal mať výčitky, tak by ich musel mať aj výrobca kuchynských nožov, ktorého výrobkom niekto niekoho zapíchal. Na vraždenie sa na Slovensku najčastejšie používa nôž a na druhom mieste je sekera. Strelné zbrane sú na konci.

Teraz máte spor na diaľku so slovenskými štátnymi úradmi. Ministerstvo vnútra chce nakúpiť pištole pre políciu z Česka, vy ponúkate svoje. Prečo si nevybrali vás? Je možné, že nie

sú vhodné na služobné účely na Slovensku?

Nie sú vhodné pre slovenských politikov. Keď bývalý minister Lipšic vyhlásil tender na nákup pištoľí pre políciu, prihlásili sme sa, súťažné podmienky však boli tvrdo diskriminačné. Jednoznačne nastavené pre nomenovaného rakúskeho výrobcu. Podal som podnet na Úrad pre verejné obstarávanie, a ten nám dal za pravdu. Ministerstvo tak odstránilo diskriminačné prvky, no nahradilo ich inými. Opäť som dal podnet na úrad a druhýkrát mi dal zapravdu. Diskriminačné prvky teda ministerstvo zrušilo, ale nahradilo ich klauzulou, že obstará pištole od prvých troch úspešných súťažiacich. No nestanovili od koho koľko. Aj keby sme tender vyhrali, kúpili by od nás trebárs päť pištoľí a tisíce by kúpili napríklad od firmy, ktorá v tendri skončila na tretom mieste.

Ako to dopadlo?

Nový minister Kaliňák tender zrušil.

Ale aj ten preferuje pištole skôr od iného výrobcu. Nie rakúskeho, ale českého. Už si zrejme aj vybrali. Vy ste mu preto nedávno poslali otvorený list.

Už si vybrali, otázne však je, či v súlade so zákonom. Nevypísali totiž tender. Argumentujú, že uzavreli medzivládnu dohodu s Českou republikou o spoločnom postupe pri prebrojovaní slovenskej a českej armády. Paradoxne, česká armáda nakúpila niečo iné, ako idú nakupovať Slováci. Bolo by férové, keby urobili riadnu súťaž, pri ktorej by zhodnotili kvalitu, technické parametre aj ekonomické prínosy. Lenže oni s nami nekomunikujú.

Možno vaše pištole nehodnotia ako dobré.

To by bolo scestné. Pri Lipšicovom tendri chceli aj skúšky zbraní, požadovali doklady o životnosti, chceli dokázanú spoľahlivosť v zhoršených podmienkach, v prachu, blate, vo vode. V roku 2011 sme preto zaplatili za skúšky v dvoch rôznych inštitúciách, aby výsledky neboli spochybiteľné. Jednu pištoľ sme dali na Záhorie do Vojenského

technického skúšobného ústavu a druhú do štátnej skúšobne v Dubnici nad Váhom. Vojaci zistili, že naša pištoľ mala počas 20-tisíc výstrelov iba 4 zádržky, čiže len štyrikrát nevyhodilo nábojnicu. To svedčí o kvalite.

Aká je norma?

Norma požadovaná v tendri hovorila, že môže byť 40 zádržiek na 10-tisíc rán, a my sme mali 4 na 20-tisíc. Mám informácie, že konkurenčná rakúska pištoľ, ktorú chceli kúpiť do výzbroje polície, sa pohybovala okolo 36 zádržiek na 20-tisíc rán. Moja zbraň bola neporovnateľne lepšia, spoľahlivejšia. Mám certifikát z pražskej komory, kde sme dali testovať našu zbraň aj rakúsku. My sme prešli tak, že zo 70 rán nebola žiadna zádržka, rakúska zbraň ich mala 13. Málokto rá zbraň cez prašnú komoru prejde, my sme prešli bez jediného zlyhania. Tak nech mi nik nevraví, že naše zbrane nie sú vhodné. Vojaci s našou pištoľou urobili ďalšie skúšky a nakoniec nám prišiel papier, že ju zavádzajú do výzbroje.

Čo to znamená? Že slovenská armáda nakúpila pištole od vás?

Nie, naše dva modely zaviedli do výzbroje administratívne, čiže spĺňajú všetky požiadavky zbrane pre vojsko. Napriek tomu ich nekúpili a rozmyšľajú o iných. Slovenské úrady však tvrdia, že ak kúpia pre políciu a armádu zbrane od Čechov, tí vytvoria na Slovensku pracovné miesta, zrejme otvoria nejakú pobočku firmy, kde budú pištole vyrábať. Ministerstvo tvrdí, že pre políciu kúpia 15-tisíc pištoľí od českého výrobcu a ten za to vytvorí na Slovensku 300 pracovných miest. Prepočítajte si to – 50 vyrobených pištoľí na jedného zamestnanca. Ktorá firma by otvorila kvôli toľkým kusom na jedného človeka pobočku s 300 zamestnancami? Je to nejaké populistické „oblbovanie“. Ja mám 107 zamestnancov a s nimi viem vyrobiť 25-tisíc kusov ročne, keď zaradíme ďalšie zmeny, tak aj 30-tisíc. Ak tvrdia, že na Slovensku zamestnajú 300 ľudí, tak tí možno budú dočasne prebaľovať súčiastky dovezené z Česka a skladať nejaké komponenty.

Ako si vysvetľujete fakt, že zatiaľ nechcú vyzbrojovať políciu a armádu slovenskými zbraňami? Môže v tom byť korupcia?

Na to neviem odpovedať. Viem len argumentovať, že zamestnávame ľudí na strednom Slovensku, firma je na trhu 14 rokov, produkt má vojenské skúšky, zodpovedá štandardom NATO, vieme pištole dodať za bezkonkurenčnú cenu a napriek tomu bude štát kupovať zo zahraničia.

Podporuje štát slovenských podnikateľov?

Mňa absolútne nie a ja by som podporu určite využil. My, takisto ako celý svet, nakupujeme zásobníky do pištoľí od špecializovanej talianskej firmy. Pri štátnej podpore by som kúpil technológiu a zásobníky by som vyrábala u nás, vytvoril by som 20 skutočných trvalých pracovných miest, nie 300 fiktívnych. Podnikáte 14 rokov, začali ste od nuly a dnes máte fabriku. Viete teda zhodnotiť, aké to bolo predtým a aké je to dnes. Podniká sa lepšie?

Nie, podniká sa ťažko. Vymožiteľnosť práva je biedna, máme vysoké odvodové zataženie a neskutocnú administratívnu záťaž. Od kedy som začal, pribudlo toľko povinností pre podnikateľov, že musia zamestnávať ďalších a ďalších ľudí, ktorí sedia nad papiermi. Zrejme tými papiermi treba zdôvodniť existenciu prebujenej štátnej správy. Slovensko má na 100 pracujúcich 37 štátnych zamestnancov. Ďalší problém je, že zahraniční investori dostávajú dotácie, čo tak deformuje podnikateľské prostredie, až to svet nevidel. Viete, ako to vnímajú slovenskí podnikatelia?

Ako?

Že za naše peniaze vláda ťahá na Slovensko konkurenciu zo zahraničia, čiže za naše peniaze stavajú šibenice, na ktorých nás obesia. Podnikateľ zaplatí dane a vláda ich dá jeho zahraničným konkurentom, aby tu otvorili prevádzku. Príde kórejská firma a dostane dotáciu 50-tisíc eur na jedno vytvorené pracovné miesto, Slovák nedostane nič. Kórejanovi sa za desať rokov skončia rôzne výhody a odíde. Keby mne dala vláda 50-tisíc

eur na jedného zamestnanca, zamestnám naozaj 300 ľudí. Namiesto podpory domácich si vláda za naše peniaze kupuje zahraničných podnikateľov.

Dotácie vo všeobecnosti mnohí podnikatelia, ktorí ich nedostávajú, považujú za zle rozdeľované.

Dám príklad – na Slovensku zaniklo 300-tisíc pracovných miest v oblasti výroby potravín. V minulosti bol štát sebestačný, v súčasnosti väčšinu potravín dováža. Rakúska vláda sa snaží držať ľudí na vidieku, aby ho obhospodarovali, ale na Slovensku sa dotácie tlačia do poľnohospodárstva, napríklad do nejakých vybraných druhov plodín. Stalo sa, že niektorí roľníci prestali pestovať potraviny a pestujú cirok. Dotovaný cirok potom vykúpujú tepelné elektrárne na spaľovanie drevnej hmoty, no tepelné elektrárne sú zasa dotované. Výsledok je, že nie sú potraviny a prispievame na pestovanie cirku, aby sme mali dražšiu elektrickú energiu z elektrárne, na ktorú tiež prispievame. Takáto deformácia platí pre všetky odvetvia. Problémy sú za všetkých vlád. Súčasnu možno viac ako ostatné zviditeľnil vyšší počet škanďálov, predražených tendrov, tie sa však nevyhli ani predchádzajúcim...

Je neuveriteľné, keď čítate, že do nemocnice chcú kúpiť CT prístroj za dvakrát vyššiu sumu, než by sa kúpiť dal. Veľmi frustrujúce, keď si predstavím, že peniaze na ten prístroj som im dal aj ja, ktorí zamestnanci a všetci ľudia, ktorí platia dane a odvody. A oni ho obstarávajú tak, že naše peniaze idú nielen výrobcovi, ale aj do vrečka niekomu vyvolenému. V Rakúsku postavia dva kilometre diaľnice za rovnakú sumu, akú dajú na Slovensku za jeden. Keď som medzi ľuďmi, cítim pohrdanie všetkými vládami po roku 1989, lebo ľudia majú pocit, že strany a vlády fungujú ako organizované zločinecké skupiny, ktorých cieľom je zmocniť sa peňazí daňových poplatníkov. To, čo sa deje, sa už ani inak vysvetliť nedá.

RICHARD FILIPKO